

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

KEN nr 10889 af 09/05/2007 (Gældende)

Landsskatteretsafgørelse vedr. anmodning om eftergivelse af boligindskudslån

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin.
Landsskatteretten, j. nr. 06-04140

Landsskatteretsafgørelse vedr. anmodning om eftergivelse af boligindskudslån

Resumé

På baggrund af en udtalelse fra socialministeriet anså Landsskatteretten restanceinddrivelsesmyndigheden (SKAT) for berettiget til at tage stilling til, om der kunne ske eftergivelse af restgæld på et beboerindskudslån. På grund af gældens størrelse, og da klageren havde en vis betalingsevne, kunne gælden ikke eftergives.

Klagen skyldes, at skattecentret ikke har imødekommet klagerens anmodning om eftergivelse af boligindskudslån.

Landsskatterettens afgørelse

Skattecentrets afgørelse stadfæstes.

Sagens oplysninger

Klageren, der er født i 1932, og hans samleverske er folkepensionister.

Ved brev af 1. marts 2006 ansøgte klageren om eftergivelse af restgælden på et bolig-indskudslån. Restgælden var på dette tidspunkt 6.315 kr. Ansøgningen blev begrundet med klagerens meget alvorlige sygdom. I ansøgningen anførte klageren følgende vedrørende hans og samleverskens månedlige indtægter og udgifter:

	Klageren	Klagerens samlever
Månedlige indtægter		
Pension	5.636	7.082
Boligydelse	931	
Indtægter i alt	6.567	7.082
Månedlige udgifter		
Husleje	3.800	
Varme	600	
Vand	200	
Telia		237
L'easy		231
Elro	465	
X Finans	474	
Fors.bil	311	
Vægtafgift	224	
Fors.basisf.	81	
Fors.hunde	46	
Lån	800	
L'easy	403	
Udgifter i alt	7.404	468

Klageren har over for skattecentret oplyst, at gældsposterne er lån forbrugt til vaskemaskine, møbler, herunder senge og stole, samt indskud til lejlighed.

I sin klage over skattecentrets afgørelse har klageren oplyst, at han har fået sukkersyge, og skal bruge medicin. Klageren har efterfølgende oplyst, at han bruger ca. 300 kr. til medicin.

Skattecentrets afgørelse

Skattecentret har ved brev af 21. august 2006 afslået klagerens anmodning om eftergivelse, jf. opkrævningslovens § 15. Restancen er pr. denne dato opgjort til 5.910,51 kr. + renter.

Ifølge en af skattecentret udarbejdet betalingsevnevurdering, udgør klagerens betalingsevne 1.459 kr. pr. måned. Betalingsevnen er beregnet således:

	Fælles	Skyld- ner	Samle- verske	I alt
Indkomst				
Folkepension		5.636	7.082	12.718
Udgifter				
Husleje	3.800			3.800
Boligsikring	- 931			- 931
Vand	200			200
Boligudgift i alt				3.069
Øvrige udgifter				
Særlige behov/medicin		200		200
Beregning af betalingsevne				
Indkomst				12.718
Rådighedsbeløb		3.995	3.995	7.990
Udgifter i alt				3.269
Betalingsevne				1.459

Ved beregningen er der ikke givet fradrag for udgifter til Telefon, udlejningsfirma, benzin, X Finans, bilforsikring, vægtafgift og hunde- og basisforsikring, da disse udgifter skal afholdes af rådighedsbeløbet. Da klageren vil kunne betale den fulde restance indenfor ca. 4 måneder, såfremt han afdrager 1.459 kr. pr. måned, er anmodningen om eftergivelse ikke imødekommet, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens §§ 24 og 25.

Der er endvidere ikke fremlagt oplysninger om, at der foreligger sådanne særlige omstændigheder, at der kan bevilges eftergivelse efter kildeskattelovens § 73 D, jf. opkrævningslovens § 15, stk. 6.

I en udtalelse til Landsskatteretten har skattecentret fastholdt afslaget. Når der tages hensyn til den nye oplysning om udgifter til sukkersygemedicin, udgør klagerens betalingsevne 1.159 kr., og den fulde restance vil fortsat kunne betales inden for en kortere periode.

Ved sagens behandling i Landsskatteretten har skattecentret oplyst, at det er en fejl, at udgiften til varme ikke er medtaget i betalingsevnevurderingen. Det er endvidere oplyst, at selv om udgiften til varme indregnes i betalingsevnevurderingen, vil der ikke være grundlag for at imødekomme anmodningen om eftergivelse.

Klagerens påstand og argumenter

Klageren har fremsat påstand om, at anmodningen om eftergivelse af boligindskudslån imødekommes, da han er alvorlig syg.

Udtalelse fra Socialministeriet

I forbindelse med sagens behandling i Landsskatteretten, har retten anmodet Socialministeriet om en udtalelse vedrørende følgende problemstilling:

»Efter § 51, stk. 1, i lov om individuel boligstøtte, kan inddrivelsesmyndigheden afskrive tilbagebetalingskravet. En afgørelse herom kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Efter § 51, stk. 2, kan restanceinddrivelsesmyndigheden eftergive krav efter stk. 1, efter reglerne i opkrævningsloven.

§ 51, stk. 2, blev indsat i loven i 2005, og henviser til krav efter stk. 1.

§ 51, stk. 1, var oprindeligt § 44 i lov nr. 64 fra 1982. Efter bestemmelsens ordlyd, dens placering i loven (i et kapitel der vedrører boligstøtte) og lovbemærkningerne, jf. lovforslag nr. 3 af 7. oktober 1981, er det Landsskatterettens opfattelse, at bestemmelsen alene vedrører boligstøtte, ikke beboerindskudslån, hvorom der er lovgivet i de efterfølgende kapitler.

I Vejledning nr. 103 af 23. oktober 2002 om individuel boligstøtte, fremgår det imidlertid af punkterne 270 og 288, at § 51, stk. 1, også omfatter beboerindskudslån.

Henset til at der således efter Landsskatterettens opfattelse er uoverensstemmelse mellem loven og vejledningen, skal retten anmode om Socialministeriets bemærkninger hertil.«

Socialministeriet har afgivet en udtalelse, hvoraf der blandt andet fremgår følgende:

»Det kan indledningsvis oplyses, at begrebet »boligstøtte« efter Socialministeriets opfattelse i almindelighed dækker over samtlige ydelser efter lov om individuel boligstøtte, herunder beboerindskudslån. Anvendelsen af begrebet er dog langt fra konsekvent, og flere steder anvendes begrebet som synonym for »boligsikring og / eller boligydelse«.

Det centrale i spørgsmålet om afskrivning må efter Socialministeriets opfattelse være, om der eksisterer et krav på tilbagebetaling af boligstøtte. Dette udtryk optræder først i § 49, stk. 1, 1. pkt., hvor det bestemmes, at krav på tilbagebetaling af boligstøtte kan modregnes i fremtidig boligsikring og boligydelse. Denne ordlyd blev indført med lov nr. 299 af 4. juni 1986 (fremsat som L 141 af 29. januar 1986). Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at der hermed åbnes adgang til at foretage modregning for såvel krav på tilbagebetaling af for meget udbetalt boligstøtte som for tilbagebetalingskrav vedrørende forfaldne boligydelseslån og beboerindskudslån.

Det kan tilføjes, at i det oprindelige cirkulære om individuel boligstøtte nævnes det ikke, at afskrivningsbestemmelsen omfatter beboerindskudslån (Boligstyrelsen cirkulære af 30. august 1982, afsnit 14.8). Relativt kort tid efter den omtalte lovændring udsender Boligstyrelsen vejledning nr. 4019 af 22. oktober 1987, som erstatter cirkulæret. I denne vejledning optræder første gang en passus om, at »[b]estemmelsen omfatter krav vedrørende boligsikring, boligydelse, beboerindskudslån(...)«.

Udtrykket »krav på tilbagebetaling af boligstøtte« optræder endvidere i § 49, stk. 2, som blev indført med lov nr. 375 af 7. juni 1989 (fremsat som L 221 af 15. marts 1989). Efter de særlige bemærkninger skaber bestemmelsen en generel adgang til at foretage inddrivelse af krav på tilbagebetaling af boligstøtte, hvorimod inddrivelse tidligere kun kunne foretages i forhold til krav på for meget udbetalt boligsikring og boligydelse. Af de almindelige bemærkninger fremgår endvidere, at bestemmelsen fremover omfatter beboerindskudslån og kaution for disse lån, jf. det daværende kapitel 11 i boligstøtteloven.

Det er på denne baggrund Socialministeriets opfattelse, at de omtalte lovforarbejders nomering af udtrykket »krav på tilbagebetaling af boligstøtte« gælder i alle sammenhæng, hvor udtrykket bruges, herunder i den omskrevne form »tilbagebetalingskravet« i § 51, stk. 1.«

Landsskatterettens bemærkninger og begrundelse

Idet Landsskatteretten kan tilslutte sig det af Socialministeriet anførte, følger det af § 51, stk. 2, i lov om individuel boligstøtte, at reglerne i opkrævningslovens § 15 om eftergivelse finder tilsvarende anvendelse på krav vedrørende boligindskudslån.

Efter opkrævningslovens § 15, stk. 1, 1. pkt., kan krav eftergives, såfremt skyldneren godtgør, at skyldneren ikke er i stand til og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser, og det må antages, at eftergivelsen vil føre til en væsentlig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold.

Klageren har ikke godtgjort, at han ikke er i stand til, og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til, at kunne betale det skyldige boligindskudslån.

Der er herved lagt vægt på gældens størrelse og at klageren har en vis betalingsevne, også selv om der tages hensyn til hans udgifter til medicin og varme.

Efter opkrævningslovens § 15, stk. 6, kan eftergivelse i øvrigt ske, når forholdene i ganske særlig grad taler derfor.

Der foreligger i sagen ikke oplysninger om forhold, der i ganske særlig grad taler for eftergivelse.

Landsskatteretten stadfæster derfor skattecentrets afgørelse.